

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 16Csp/73/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8123206437
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 11. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michal Drimák
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2023:8123206437.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov sudcom JUDr. Michalom Drimákom, PhD. v právnej veci žalobcu: A. B., nar. XX.X.XXXX, bytom C. XXX, XXX XX C., právne zastúpený: Mgr. Matúš Macko, advokát, so sídlom Karpatská 10, 089 10 Svidník, IČO: 50 424 777, proti žalovanému: KRUK Česká a Slovenská republika s.r.o., so sídlom Československé armády 954/7, 500 03 Hradec Králové, Česká republika, IČO: 24 785 199, právne zastúpený ŠMÍDA, advokátní kancelář s.r.o., organizačná zložka, so sídlom Námestie sv. Egídia 42/97, 058 01 Poprad, IČO: 47 255 773, o primerané finančné zadostučinenie vo výške 1.200 eur takto

rozhodol:

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi primerané finančné zadostučinenie vo výške 200 eur do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. V prevyšujúcej časti žalobu zamietla.

III. Žalobca má voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%, o výške ktorých bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou doručenou súdu dňa 3.7.2023 domáhal od žalovaného zaplataenia primeraného finančného zadostučinenia vo výške 1.200 eur. Žalobu odôvodnil tým, že v konaní vedenom na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 29 Csp 257/2019 bol úspešný v konaní o určenie neprijateľnosti zmluvných podmienok. Ako spotrebiteľ si uplatnil satisfakciu za porušenie spotrebiteľských práv, proti čomu sa musel brániť v pôvodnom konaní. Dôvodil, že výška primeraného finančného zadostučinenia nie je stanovené žiadnym vzorcom a závisí od úvahy súdu, pričom žiadal priznať za každú z dvoch neprijateľných podmienok po 600 eur. Žiadal priznať aj náhradu trov konania.

2. Žalovaný so žalobou nesúhlasil. Vyslovil názor o absencii pasívnej vecnej legitímácie, pričom uviedol, že zodpovedný by mal byť právny predchodca žalovaného – Provident Financial s.r.o.. Konštatoval, že žalobca nevrátil ani istinu, o ktorej bolo rozhodnuté rozsudkom tunajšieho súdu č. k. 29C 58/2019-148 zo dňa 9.10.2019. Navrhol žalobu zamietnuť a žiadal priznať aj náhradu trov konania.

3. Súd vo veci vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi prečítaním obsahu celého spisu konštatovaním, že na č. I. 4 a nasl. je rozsudok tunajšieho súdu č. k. 29Csp/257/2019-75 zo dňa 20.5.2020, na č. I. 13 a nasl. je samotná žalobca, na č. I. 24 a nasl. je vyjadrenie žalovaného k žalobe, a súd oboznamuje aj dnes krátkou cestou právnym zástupcom žalovaného predložený rozsudok tunajšieho súdu č. k. 29Csp/58/2019-148 zo dňa 25.8.2020 ako aj rozsudok KS KE č. k. 2CoCsp/48/2022 z 26.1.2023, pričom zistil tento skutkový stav:

4. Rozsudkom Okresného súdu Prešov č. k. 29 Csp 257/2019-75 zo dňa 20.5.2020 v právnej veci žalobcu A. B., nar. XX.X.XXXX proti žalovanému KRUK Česká a Slovenská republika s.r.o. o určenie neprijateľných zmluvných podmienok, súd žalobe vyhovel a zároveň priznal žalobcovi oproti žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. Tento rozsudok nadobudol právoplatnosť 4.7.2020.

5. Rozsudkom Okresného súdu Prešov č. k. 29Csp 58/2019-148 zo dňa 25.8.2020 v právnej veci žalobcu KRUK Česká a Slovenská republika s.r.o. proti žalovanému A. B., nar. XX.X.XXXX o zaplatenie 302,50 eur s prísl., súd žalobe vyhovel a zároveň priznal žalobcovi oproti žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

6. Na pojednávaní konanom 14.11.2023 v neprítomnosti žalobcu a žalovaného, právny zástupca žalobcu uviedol, že pasívna vecná legitímácia žalovaného je daná, nakoľko postúpením pohľadávky podľa § 524 a nasl. OZ konkrétne 524 ods. 2 sa postupuje aj príslušenstvo a všetky práva s tým spojené. Poukázal ešte na § 54 prvá veta OZ, že sa pri výklade zákona nemá postupovať v neprospech spotrebiteľa. Vo vzťahu k námietke vznesenej žalovanou stranou týkajúcej sa pasívnej vecnej legitímácie poukázal na to, že nielen rozhodnutie 7Cdo/80/2020 ale aj rozhodnutie 7Cdo/237/2021 z 30.3.2023 necháva na výber spotrebiteľovi koho zažaluje v obdobnom type sporu. V tomto konaní si žalobca neuplatňuje primerané finančné zadosťučinenie na základe konania 29Csp 58/2019, ale na základe konania pred tunajším súdom 29Csp 257/2019. Vo vzťahu k rozhodnutiu Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 2CoCsp 48/2022, na ktoré poukázal právny zástupca žalovaného, uviedol, že predmetom konania nebolo priznanie primeraného finančného zadosťučinenia, ale pohľadávka vo výške 200 eur, ktorá navyše nebola platne postúpená, pričom v danom prejednávacom prípade došlo k platnému postúpeniu pohľadávky. Navrhol žalobe vyhovieť, vzhľadom na jeho argumentáciu túto navrhol zohľadniť pri rozhodovaní o výške primeraného finančného zadosťučinenia a nemal návrhy na doplnenie dokazovania.

7. Právny zástupca žalovaného na tomto pojednávaní uviedol, že nárok ako taký odmieta a žalovanú čiastku považoval za nedôvodnú. Poukázal na rozhodnutie tunajšieho súdu vedeného pod sp. zn. 29Csp/58/2019 zo dňa 25.8.2020, ktorým bolo právoplatne rozhodnuté, že žalovaný je, v tomto konaní žalobca, povinný zaplatiť žalobcovi, t. j. v tomto konaní žalovanému, 302,50 eur spolu s 5% úrokom z omeškania ako aj v tomto konaní žalovanému bol priznaný nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%. Poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 2CoCsp 48/2022, pričom dôvodil, že z kontextu citácie vyplynulo, že to bol pôvodný veriteľ, ktorý spôsobil následky v zmysle inkorporovania neprijateľných zmluvných podmienok do spotrebiteľskej zmluvy a teda mal by tieto následky niesť tento pôvodný veriteľ. Ďalej právny zástupca žalovaného poukázal na § 524 OZ týkajúceho sa postúpenia pohľadávky v tom zmysle, že postupujú sa práva s príslušenstvom nie záväzky a povinnosti a teda predmetom postúpenia nemôžu byť ani v danom prípade záväzky. Poukázal na to, že na jednej strane žalobca neplnil z pôvodného rozsudku vo veci 29Csp 58/2019, resp. zo zmluvy, pričom sa zároveň domáha v tomto konaní primeraného finančného zadosťučinenia. Uviedol, že nič od aktuálneho žalovaného voči aktuálnemu žalobcovi nebolo vymáhané. Opätovne zdôraznil, že namieta pasívnu vecnú legitímáciu žalovaného. Navrhol teda žalobu zamietnuť, v prípade úspechu si uplatnil náhradu trov konania a nemal návrhy na doplnenie dokazovania.

8. Na základe zisteného skutkového stavu súd právne uzatvára:

9. Podľa § 3 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa, každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách.

10. Podľa § 3 ods. 5 posledná veta zákona č. 250/2007 Z. z. spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá.

11. Podľa § 52 ods. 1 OZ spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

12. Podľa § 52 ods. 2 OZ ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech

zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

13. Podľa § 52 ods. 3 OZ dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

14. Podľa § 52 ods. 4 OZ spotrebiteľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

15. Podľa § 53 ods. 1 OZ spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o predmet plnenia, cenu plnenia alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

16. Podľa § 53 ods. 2 OZ za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

17. Podľa § 53 ods. 3 OZ ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

18. Podľa § 53 ods. 5 OZ neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

19. Na základe vyššie zisteného skutkového stavu ako aj citovaných právnych predpisov súd prvej inštancie právne uzatvára:

20. V civilnom procese platí tzv. prejednacía zásada. Vo všeobecnosti podľa tejto zásady je záležitosťou procesných strán, aké predložia skutkové podklady, vrátane dôkazov. Tvrdiť skutočnosti rozhodujúce pre posúdenie veci a navrhovať dôkazy tieto skutočnosti podporujúce je tak výlučne vecou strán a každá zo strán nesie procesnú zodpovednosť za to, že svojimi tvrdeniami vnesie do procesu ten skutkový materiál, ktorý bude v súlade s jej procesnými záujmami. Súd je oprávnený založiť rozhodnutie na skutočnostiach predložených procesnými stranami, a to, čo strany nepredložia, nemôže brať za základ pre svoje rozhodovanie. Stranám teda hrozí pri nespĺnení dôkaznej povinnosti a pri neunesení dôkazného bremena, nepriaznivé rozhodnutie vo veci samej. Dôkazné bremeno je teda inštitútom procesného práva, ktoré stíha toho účastníka, v ktorého záujme je aby určitá skutočnosť rozhodná podľa hmotného práva a stranou tvrdená bola v konaní skutočne preukázaná. Pravým zmyslom dôkazného bremena je umožniť súdu vydať rozhodnutie i v tých prípadoch, keď určitá skutočnosť pre spor rozhodná dokázaná nebola, teda keď si súd nemôže urobiť záver o tom, že určitá skutočnosť je alebo nie je pravdivá.

21. Vecná legitímácia vyjadruje postavenie účastníka konania v hmotnoprávnom vzťahu (niekedy aj v procesnoprávnom vzťahu), ktoré v konečnom dôsledku vedie k úspechu alebo neúspechu v konaní. Na to, aby sa niekto stal účastníkom konania, netreba, aby bol účastníkom hmotno-právneho vzťahu, o ktorý v konaní ide; stačí, ak podá žalobu alebo aby bola proti nemu podaná žaloba. Či však bude žalobca v spore úspešný, závisí od toho, či je účastníkom hmotno-právneho vzťahu, z ktorého vyvodzuje žalobou uplatnený nárok. Pre označenie stavu vyplývajúceho z hmotného práva, kedy je jeden účastník subjektom práva a účastník na opačnej procesnej strane subjektom povinnosti, ktoré sú predmetom konania, sa v občianskom procesnom práve teda používa pojem vecná legitímácia.

22. Z hľadiska posúdenia vecnej legitímácie nie je rozhodujúce, či a na základe čoho sa určitá fyzická alebo právnická osoba len subjektívne cíti byť účastníkom určitého hmotno-právneho vzťahu, ale vždy iba to, či účastníkom objektívne je alebo nie je. Nedostatok aktívnej vecnej legitímácie znamená, že ten, kto o sebe tvrdí, že je nositeľom hmotno-právneho oprávnenia (žalobca), nie je nositeľom toho hmotno-právneho oprávnenia, o ktoré v konaní ide; o nedostatok pasívnej vecnej legitímácie ide naopak vtedy, ak ten, o kom žalobca tvrdí, že je nositeľom hmotno-právnej povinnosti (žalovaný), nie je nositeľom hmotno-právnej povinnosti, o ktorú v konaní ide (viď aj rozsudok Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 3 Cdo 192/2004).

23. Čo sa týka námietky nedostatku pasívnej vecnej legitímácie žalovaného, súd konštatuje, že s poukazom na rozhodnutia Najvyššieho súdu SR 7Cdo/80/2020, ako aj 7Cdo/237/2021, necháva na

výber spotrebiteľovi koho zažaluje (postupcu alebo postupníka) v takomto type sporu, preto pri žalobe o primerané finančné zadosťučinenie pasívna vecná legitímácia aj v kontexte § 524 OZ žalovanému bezpochyby svedčí. Napokon aj v právoplatne skončenom konaní tunajšieho súdu 29 Csp 257/2019 o určenie neprijateľných zmluvných podmienok to bol totožný žalovaný, ako v aktuálne prebiehajúcom konaní o primerané finančné zadosťučinenie.

24. Vo vzťahu k vyššie citovanému ustanoveniu zákona č. 250/2007 Z. z. možno uviesť, že ide o ustanovenie s tzv. relatívne neurčitou hypotézou, ktorá neustanovuje žiadne kritéria na vymedzenie toho, čo predstavuje primerané finančné zadosťučinenie a ako treba určiť jeho výšku. Zároveň treba uviesť, že novšie znenie Zákona o ochrane spotrebiteľa dokonca ešte zmiernilo podmienky poskytnutia primeraného finančného zadosťučinenia, pretože toto sa v súčasnosti poskytuje aj bez toho, aby porušenie práva alebo povinnosti spotrebiteľa ustanovené Zákonom o ochrane spotrebiteľa alebo osobitným predpisom, bolo spôsobilé privodiť ujmu spotrebiteľovi.

25. V prejednávanej veci však možno konštatovať, že zo strany žalovaného došlo k takému porušeniu spotrebiteľského práva, ktoré bolo bez ďalšieho spôsobilé privodiť ujmu spotrebiteľovi spočívajúcu v nezákonnom preplatení pôžičky a teda k strate finančných prostriedkov. Pri finančných službách je odopreté plnenie veriteľovi na základe jeho žaloby výlučne z dôvodu, že sa vyžaduje bez platného právneho dôvodu (nedostatok zmluvnej náležitosti) alebo ide o nekalú obchodnú praktiku, príp. neprijateľnú zmluvnú podmienku.

26. Z uvedeného teda nepochybne vyplýva, že žalovaný zneužil svoje postavenie tým, že do zmluvy inkorporoval neprijateľné zmluvné podmienky, čo v pôvodnom konaní bolo rozsudkom tunajšieho súdu č. k. 29 Csp 257/2019-75 zo dňa 20.5.2020 právoplatne judikované.

27. Žalobca musel/mohol v pôvodnom konaní aktívne uplatňovať svoje práva podaním žaloby a súd v prejednávanej veci s prihliadnutím na vyššie uvedené dospieva k záveru, že výška nemajetkovej ujmy v prípadoch podľa § 3 ods. 5 ZOS môže, ako aj nemusí zodpovedať výške finančnej ujmy, ktorá spotrebiteľovi hrozila.

28. Pri výklade § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z. treba akcentovať, že zákonodarca formuloval uvedené ustanovenie tak, že ak porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi je spôsobilé privodiť spotrebiteľovi ujmu (Bez toho, aby ujma nastala alebo čo len hrozila. Postačuje spôsobilosť porušenia práva alebo povinnosti viesť k ujme spotrebiteľa.), tak základ nároku na finančné zadosťučinenie je daný (arg. „má právo“). Ani analogicky nemožno aplikovať § 13 ods. 2 Občianskeho zákonníka (Pokiaľ by sa nezdalo postačujúce zadosťučinenie podľa odseku 1 najmä preto, že bola v značnej miere znížená dôstojnosť fyzickej osoby alebo jeho vážnosť v spoločnosti, má fyzická osoba tiež právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch.), keďže zákon č. 250/2007 Z. z. žiadnu postupnosť satisfakčných prostriedkov neustanovuje a rovnako neustanovuje, že k právu na finančné zadosťučinenie za porušenie spotrebiteľského práva spôsobom, ktorý môže privodiť ujmu spotrebiteľovi je potrebná určitá intenzita.

29. Spôsobom vyššie uvedeným priznanú výšku peňažného zadosťučinenia súd považuje za primeranú a dodávateľ má jednoduchú možnosť jej plateniu, prípadne aj iným zodpovednostným následkom sa v iných úverových prípadoch vyhnúť, a to tým, že bude podnikáť v rámci pravidiel stanovených právnymi predpismi SR.

30. Je potrebné tiež zdôrazniť, že nemožno „ukracovať“ v tomto konaní žalobcu (v kontraktnom procese dlžníka) od možnosti domáhať sa primeraného finančného zadosťučinenia. Napokon bol to v tomto konaní právne predchodca žalovaného (v kontraktnom procese veriteľ), kto porušil spotrebiteľské práva, preto musí znášať aj riziko žalobného efektu, všetko vo svetle toho faktu, že je to žalobca, kto je pri iniciácii sporu tzv. dominus litis. Úspešnosť žalobcu v spore o určenie neprijateľnosti zmluvných podmienok nebola sporná, teda došlo k naplneniu hypotézy právnej normy viazanej na inštitút primeraného zadosťučinenia.

31. Žalobca bol nútený sa sporiť v pôvodnom konaní so žalovaným, pričom, ak chcel dosiahnuť zadosťučinenie, musel zniesť a pustiť sa do konfrontácie s ekonomicky i právne bezpochyby silnejšou stranou v spore.

32. Pokiaľ ide o výšku finančného zadosťučinenia tak tým, že právny predchodca žalovaného u žalobcu vyvolal stav právnej neistoty, ktorý musela/mohla riešiť podanou žalobou. Súd preto považoval za primeranú výšku finančného zadosťučinenia sumu 200 eur (100 eur za každú z dvoch neprijateľných zmluvných podmienok), jednak s ohľadom na intenzitu zásahu právneho predchodcu žalovaného do práva žalobcu ako spotrebiteľa, jednak že v pôvodnom konaní žalobca bol úspešný vo vzťahu k všetkým žalovaným nárokom. Súd má za to, že aj bez stanovenia kritérií výšky primeraného finančného zadosťučinenia, treba vychádzať z toho, že toto má plniť jednak funkciu satisfakčnú, jednak funkciu sankčnú tak, aby dostatočne odradilo dodávateľa od nekalého konania, ktorého sa dopustil voči úspešnému spotrebiteľovi a jednak podľa názoru súdu ho treba chápať aj ako odmenu za to, že sa spotrebiteľ pustil do sporu s nepochybne ekonomicky a právne silnejším dodávateľom a svojím úspechom priniesol benefit aj pre ostatných spotrebiteľov v tom, že možno predpokladať, že dodávateľ sa konania, ktorého sa dopustil voči nemu, už voči ďalším spotrebiteľom nedopustí, prípadne sa ho nedopustí v takej intenzite.

33. Súd preto považoval, ako je uvedené vyššie, za primeranú výšku finančného zadosťučinenia sumu 200 eur, a to s ohľadom na intenzitu zásahu žalovaného do práva žalobcu ako spotrebiteľa, ktoré nemusí byť v rovnakej numerickej vyjadrenej výške, ako ujma, ktorá hrozila. Súd preto priznal žalobcovi reflektujúcu zásadu primeranosti a spravodlivosti primerané zadosťučinenie za porušenie jeho spotrebiteľských práv vo výške, ktorá je uvedená vo výroku tohto rozsudku a v prevyšujúcej časti žalobu zamietol.

34. Súd prvej inštancie akcentuje aj fakt, že účelom priznania primeraného finančného zadosťučinenia pri porušení práv nemá byť na jednej strane len odradenie dodávateľa od takýchto praktík, ale na druhej strane nemá byť ani nástrojom obohatenia sa pre druhú stranu sporu.

35. Napokon sa sú prvej inštancie zaoberal otázkou, aké konkrétne práva žalobcu boli porušené. Je potrebné zdôrazniť, že práva žalobcu boli bezpochyby porušené, keďže o tom svedčí úspech v spore v základnom konaní o určenie neprijateľnosti zmluvných podmienok. Už toto základné konanie vytvára právny rámec pre uplatnenie si nároku na primerané finančné zadosťučinenie, keďže vychádza priamo zo znenia § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa. Je preto možné vyvodiť, že samotné úspešné uplatnenie porušenia práva vytvára rámcový právny základ pre uplatnenie si práva na primerané finančné zadosťučinenie, ktorého výška je už na posúdení súdu. Nič na uvedenom nemení ani to, že v žalovanom spomínanom konaní tunajšieho súdu 29Csp 58/2019, bol v opačnom procesnom postavení o zaplatenie 302,50 eur s prísl., úspešný v tomto konaní žalovaný.

36. Súd prvej inštancie podrobil priznanú sumu aj v kontexte princípu primeranosti, poukazujúc aj na tzv. Paretovo optimum. Jedná sa z ekonomického pohľadu o taký stav spoločnosti, kedy žiadny jednotlivec, alebo skupina už nemôže dosiahnuť lepšie postavenie bez toho, aby sa postavenie iného subjektu zhoršilo. Ide o rovnovážny stav, kedy ak sa chce mať niekto lepšie než ako sa má, môže tak urobiť len na úkor iného.

37. Súd má za to, že negatívny dopad na žalovaného je ďaleko menší, prihliadajúc na princíp proporcionality, ako pozitívny dopad na žalobcu, všetko vo svetle tej skutočnosti, že to bol práve právny predchodca žalovaného, ktorý kontrahovaním zmluvy nerešpektoval spotrebiteľské právo a porušil práva v tomto konaní žalobcu a v kontraktačnom procese dlžníka. Priznanie primeraného finančného zadosťučinenia má teda nielen sankčnú funkciu, ale aj relatívnu, so spôsobilosťou korigovať nerovnováhu v predchádzajúcom zmluvnou vzťahom.

38. Na základe vyššie uvedeného súd rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

39. Podľa § 255 ods. 1 C.s.p., súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

40. Podľa § 255 ods. 2 C.s.p., ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

41. O trovách konania bolo rozhodnuté podľa 255 ods. 1, 2 CSP, podľa ktorého strane, ktorá mala vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti

strane, ktorá vo veci úspech nemala. Žalobca bol v konaní plne úspešný preto má voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, o výške ktorých bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku. Pre výpočet trov právneho zastúpenia sa bude vychádzať z výšky priznanej sumy, pretože žalobca bol úspešný v základe nároku, ktorého výška záležala na posúdení súdu.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Prešove.

Podľa § 363 CSP v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozsudkom po nadobudnutí jeho vykonateľnosti dobrovoľne splnená, je možné podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.